

UZASADNIENIE

Powódka J. S. wniosła o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 5 751,14 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia następnego po wniesieniu pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. W uzasadnieniu pozwu wskazała, że w dniu 21 grudnia 2018 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód marki Š. (...) nr rej. (...) stanowiący własność A. G.. Dodała, że strona pozwana jako ubezpieczyciel sprawcy zaproponowała poszkodowanemu pojazd zastępczy na niekorzystnych warunkach, zatem poszkodowany wynajął samochód u powódki. Strony uzgodniły dobową stawkę, jak również wynagrodzenie za podstawienie i odbiór pojazdu. Najem trwał łącznie 16 dni, tj. od dnia zdarzenia do 5 stycznia 2019 r. Powódka podała, że strona pozwana uznała w/w okres najmu pojazdu ze zweryfikowaną stawką dobową w wysokości 75 zł netto i wypłaciła kwotę 1 476 zł tytułem odszkodowania. Podniosła, że na mocy umowy cesji nabyła od poszkodowanego wierzytelność z tytułu najmu pojazdu, której dochodzi w niniejszym postępowaniu.

Strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. Pozwana przyznała, że udzielała ochrony ubezpieczeniowej sprawcy zdarzenia z dnia 21 grudnia 2018 r. oraz że wypłaciła poszkodowanemu odszkodowanie za najem pojazdu w łącznej wysokości 1 476 zł. Podała, że informowała poszkodowanego o możliwości zorganizowania najmu samochodu zastępczego po akceptowanych przez nią stawkach, przy czym poszkodowany nie wyraził chęci wynajmu pojazdu u pozwanej, wynajmując go u innego podmiotu po zawyżonych stawkach, czym bezzasadnie zwiększył rozmiar szkody. Pozwana zakwestionowała również żądanie powódki w zakresie kosztów podstawienia i odbioru pojazdu, które nie mieszczą się w ramach obowiązku minimalizacji szkody przez poszkodowanego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 grudnia 2018 r. miała miejsce kolizja drogowa, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd Š. (...) nr rej. (...) stanowiący własność A. G.. Strona pozwana przyjęła odpowiedzialność za skutki zdarzenia.

Okoliczności bezsporne

Bezpośrednio po zdarzeniu poszkodowany nie kontaktował ze swoim ubezpieczycielem ani ubezpieczycielem sprawcy, ponieważ nie wiedział, jak wygląda procedura likwidacji szkody. Firmę powódki poleciła mu osoba, która zajmowała się holowaniem jego auta po wypadku. Poszkodowany nie interesował się stawkami najmu w innych firmach, wypadek miał miejsce przed świętami, a w P. przebywał tylko czasowo i zależało mu na posiadaniu środka komunikacji, gdyż nie miał innego samochodu. Oferta powódki była dla poszkodowanego korzystna, ponieważ podstawiono mu auto godzinę po zdarzeniu, zaś rozliczenie miało formę bezgotówkową. Poszkodowany skorzystał dodatkowo z możliwości odbioru samochodu zastępczego z miejsca jego pobytu tj. z B.. Upoważnił też powódkę do rozliczenia z pozwaną szkody komunikacyjnej w zakresie najmu samochodu zastępczego. Poszkodowany niewiele pamięta ze szczegółów dokonanych z powódką ustaleń.

Po zgłoszeniu szkody poszkodowany nie otrzymał od pozwanej konkretnej oferty najmu pojazdu zastępczego.

Poszkodowany zwrócił pojazd zastępczy 5 stycznia 2019 r., przy czym odszkodowanie od pozwanej otrzymał dopiero w marcu 2019 r.

Dowód:

- oświadczenie poszkodowanego – k. 9

- kontrakt najmu auta z 21.12.2019 r. – k. 10
- oświadczenie poszkodowanego z 05.01.2019 r. – k. 12
- oświadczenia do podstawienia i odbioru auta – k. 18 - 19
- zlecenie podstawienia i odbioru – k. 20
- zestawienie warunków najmu auta zastępczego oferowanych przez wypożyczalnię wskazane przez pozwaną z warunkami wypożyczalni powódki – k. 21
- regulamin (...) S.A. w zakresie najmu samochodów – k. 22 – 25
- przesłuchanie świadka A. G. – k. 89 verte

Stawki za najem pojazdu w segmencie pojazdu poszkodowanego oferowane przez inne firmy działające na terenie W. i O. kształtowały się w 2018 r. na poziomie 220 – 300 zł.

Dowód: cenniki najmu pojazdów – k. 29 – 30, 61 - 62

Na mocy umowy cesji z dnia 5 stycznia 2019 r. powódka nabyła od poszkodowanego wierzytelność w postaci prawa do zwrotu kosztów z tytułu najmu auta zastępczego oraz wszelkich kosztów związanych z jego obsługą, w tym kosztów podstawienia i odbioru, przysługującego poszkodowanemu od strony pozwanej w związku z powstałą w dniu 21 grudnia 2018 r. szkodą komunikacyjną.

Dowód: umowa cesji wierzytelności z 05.01.2019 r. – k. 17

W dniu 22 lutego 2019 r. powódka wystawiła fakturę VAT za świadczone usługi na kwotę 6 895,38 zł brutto, w tym 4 920 zł brutto za najem pojazdu (16 dni przy stawce 250 zł netto za dobę), 938,49 zł brutto za podstawienie akta do klienta, 938,49 zł za odbiór auta od klienta i 98,40 zł za odbiór auta od klienta w dni wolne od pracy.

Dowód: faktura VAT nr (...) z 22.02.2019 r. – k. 11

Pismem z dnia 22 lutego 2019 r. powódka wezwała stronę pozwaną do zapłaty odszkodowania zgodnie z wystawioną fakturą.

Dowód: pismo powódki z 22.09.2019 r. - k. 14

W dniu 6 marca 2019 r. strona pozwana wypłaciła powódce kwotę 1 476 zł tytułem kosztów najmu pojazdu zastępczego. Pozwana uznała stawkę 75 zł netto za dobę, twierdząc, że taką stawkę zaproponowała poszkodowanemu.

Dowód:

- decyzja pozwanej z 05.03.2019 r. - k. 15
- potwierdzenie transakcji – k. 16

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu co do kwoty 5 219,47 zł.

W niniejszej sprawie bezsporne były: odpowiedzialność strony pozwanej za skutki zdarzenia z dnia 21 grudnia 2018 r., zasadność 16 – dniowego okresu najmu pojazdu zastępczego przez poszkodowanego oraz legitymacja czynna strony powodowej do występowania w procesie. Strona pozwana zakwestionowała stawkę najmu zaproponowaną przez stronę powodową oraz koszty dodatkowe związane z najmem pojazdu.

Zgodnie z art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Stosownie zaś do treści art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

W przedmiotowej sprawie odpowiedzialność strony pozwanej ograniczona była do uzasadnionych kosztów poniesionych przez poszkodowanego w związku ze szkodą z dnia 21 grudnia 2018 r.

Rozstrzygając sprawę, Sąd oparł się na dowodach w postaci dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, jak również zeznaniach świadka A. G., które uznał za wiarygodne. Zeznania te były logiczne, spójne i korelowały z treścią dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, sąd uznał za zasadne roszczenie powódki w zakresie żądania zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego przy stawce wynikającej z faktury VAT nr (...) z 22 lutego 2019 r. oraz częściowego zwrotu kosztów podstawienia i odbioru tego pojazdu.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że Strona pozwana nie udowodniła, że w toku postępowania likwidacyjnego przedstawiła poszkodowanemu ofertę lub oferty najmu pojazdu zastępczego. W aktach szkody znajduje się pismo pozwanej z 21 grudnia 2018 r. z informacją o zasadach najmu pojazdu zastępczego, nie ma jednak dowodu, by pismo takie zostało poszkodowanemu doręczone, chociażby drogą elektroniczną. Z tych względów nie sposób uznać, by pozwana umożliwiła poszkodowanemu zapoznanie się z jej ofertą, w tym ze szczegółowymi warunkami najmu oraz proponowaną stawką dobową.

Pozwana nie udowodniła też, by przyjęta przez nią stawka na poziomie 75 netto za dobę odpowiadała kosztom usług stosowanym u lokalnych przedsiębiorców, jak również, by w rejonie zamieszkania poszkodowanego stawki za wynajem takiego pojazdu były niższe aniżeli oferowane przez powódkę. Nadto, nie zostało przez pozwaną potwierdzone, by poszkodowany miał możliwość wynajęcia bezgotówkowo pojazdu zastępczego od innej firmy działającej na rynku lokalnym, trudno zaś oczekiwać, by porównywał on oferty firm na terenie całego kraju celem minimalizacji kosztów. Należy mieć na uwadze, że kolizja drogową jest zdarzeniem nagłym, nieoczekiwanym i często niezwykle stresującym (w przypadku powoda kolizja miała stosunkowo poważny przebieg, bowiem auto, którym kierował dachowało), trudno zatem wyobrazić sobie, by na poszkodowanym ciążył obowiązek poszukiwania oferty z najniższymi stawkami najmu. Poszkodowany przebywał w Polsce czasowo, w okresie Świąt Bożego Narodzenia i Nowego Roku. Tym bardziej, skoro zdarzenie miało miejsce tuż przed świętami, zależało mu na szybkim wynajęciu środka transportu przy zachowaniu minimum formalności. Skoro poszkodowany skorzystał z usług powódki, bowiem pozwana nie zaoferowała mu pojazdu gwarantującego normalne funkcjonowanie w codziennym życiu, zaś stawka najmu pojazdu zaproponowana przez powódkę nie była wygórowana i mieściła się w przedziale cen oferowanych przez innych przedsiębiorców za pojazd odpowiadający klasie uszkodzonego pojazdu, sąd uznał, że poniesione na ten cel koszty były zasadne i pozostawały w związku przyczynowym ze zdarzeniem z dnia 21 grudnia 2018 r.

Sąd jednak nie podzielił stanowiska powódki co do należności z tytułu kosztów odbioru pojazdu w dzień wolny od pracy w kwocie 98,40 zł w całości oraz należności z tytułu podstawienia i odbioru pojazdu w kwotach po 938,49 zł w części. Powódka w żaden sposób nie wykazała, by 5 stycznia 2019 r. tj. sobota była dla niej dniem wolnym od pracy, a zatem by z tego tytułu mogła doliczyć dodatkowy koszt usługi odbioru pojazdu od poszkodowanego. Koszty te były kwestionowane przez stronę pozwaną, a więc powódka winna udowodnić roszczenie w tym zakresie. Brak jest dowodu, by firma powódki nie była czynna w soboty, a jeśli tak, dlaczego z tego względu są naliczane dodatkowe opłaty jak w niedzielę i święta. Zdaniem sądu, koszty podstawienia i odbioru pojazdu są nadmierne. Odległość od siedziby powódki do miejsca pobytu poszkodowanego wynosi ok. 110 km plus z powrotem. Biorąc pod uwagę koszty paliwa czy amortyzacji samochodu nie sposób przyjąć za racjonalną i rynkowo uzasadnioną kwotę ustaloną przez powódkę w 2018 roku stawkę za 1 km na 3,50 zł netto, wszak koszty paliwa były niższe niż obecnie.

Powódka domagała się kwoty 5 751,14 zł, ponieważ w pozwie obniżyła cenę dobową najmu pojazdu do 220 zł netto, co dało kwotę 270,60 zł brutto za dobę najmu, za 16 dni koszty najmu wynosiły oraz podstawienia i odbioru również w sobotę, jak można się domyślić 4 382,49 zł + 938,49 zł + 938,49 zł + 98,40 zł = 6 304,98 zł. Od tej kwoty powódka najprawdopodobniej odjęła wypłacone odszkodowanie z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego 1 476 zł, co dało kwotę 4 828,98 zł plus skapitalizowane odsetki i łącznie żądanie pozwu 5 751,14 zł.

W ocenie sądu, powódka w sformułowanym bardzo lakonicznie (na stronie 4 verte) uzasadnieniu kapitalizacji odsetek nie wskazała jak wyliczyła dokładnie wartość przedmiotu sporu. Zdaniem sądu, z tytułu brakujących kosztów najmu pojazdu i podstawienia i odbioru należy się stronie powodowej kwota 4 382,49 zł. Skapitalizowane odsetki w wysokości 836,98 zł liczone od 7 marca 2019 r. (czyli od dnia następnego po dniu otrzymania przez powódkę środków z tytułu kosztów najmu pojazdu) do dnia wniesienia pozwu czyli 9 marca 2022 r. od kwoty 4 382,49 zł. Zatem zasądzeniu podlegała kwota 5 219,47 zł.

Dalej idące powództwo jako nieudowodnione z wyżej wskazanych względów podlegało oddaleniu co do kwoty 531,67 zł.

O należnych odsetkach ustawowych od zasądzzonego roszczenia orzeczono w oparciu o art. 481 § 1 k.c. i 455 k.c. Przed wszczęciem postępowania powódka wzywała pozwaną do spełnienia świadczenia. Żądanie odsetek od dnia następnego po wniesieniu pozwu pozostaje zatem uzasadnione. Z tego względu, sąd uznał, że strona pozwana pozostaje w zwłoce od dnia 10 marca 2022 r.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. Powódka wygrała proces w 90,1%, ponosząc koszty w łącznej kwocie 2 217 zł, w tym 400 zł opłata sądowa od pozwu, 1 800 zł koszty zastępstwa procesowego i 17 zł opłata skarbową od pełnomocnictwa. Koszty pozwanej z tytułu zastępstwa procesowego pełnomocnika będącego radcą prawnym to 1 817 zł. Mając na uwadze różnicę pomiędzy kosztami poniesionymi przez obie strony a kosztami, jakie zgodnie z wynikiem procesu winny ponieść, Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 1 817,68 zł.